

Κοσμοσυρροή στην πανήγυρη της Αποτομής της Κεφαλής του Προδρόμου στην ομώνυμη κοινότητα Χαλκιδικής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Στο Εξωκκλήσι του Αγίου Ενδόξου Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, στο πνιγμένο στο πράσινο και στολισμένο με τη δροσιά των πανύψηλων δέντρων του, γιόρτασε και για φέτος πανηγυρικά τον Προστάτη και Πολιούχο του η κωμόπολη του Αγίου Προδρόμου της Χαλκιδικής.

Άλλωστε ο ευλογημένος αυτός Τόπος το όνομά του προσπορίστηκε απ' αυτό το

Εξωκκλήσι, χτισμένο μεν το 1852, υποδειγματικά δε αναπαλαιωμένο από τον πολυτάλαντο και δραστήριο πρώην Εφημέριό του και νυν Πρωτοσύγκελλο και Ιεροκήρυκα της Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού Παν. Αρχιμ. π. Δωρόθεο Ζέρβα, πολύτιμο συνεργάτη του οικείου Επισκόπου. Τούτο το ξαναγέννημα και το αναπαλαιώμα το καθιστά πότερο επιβλητικό και σεμνομεγαλόπρεπα παραδοσιακό, μιας και δεν φανερώθηκε μόνο η ομορφιά της Εκκλησίας αυτής, αλλά αναδείχθηκε δραστικά και ο περιβάλλον αυτής χώρος, έτσι που να αναπαύεται ο λογισμός των ντόπιων και των φιλοξενουμένων στην Κωμόπολη και να χαίρεται συνάμα προσερχόμενος ως προσκυνητής ο κάθε πιστός Χριστιανός, για να καταθέτει το “βάρος” της ψυχής ή το “δώρο” της ευχαριστίας του!

Την παραμονή της Εορτής, Πέμπτη 28η Αυγούστου 2025, αφού προηγουμένως η περίπυστη εικόνα του Αγίου με Λιτανευτική πομπή μετεφέρθη με κατάνυξη από τον Κεντρικό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο ως άνω δροσοστάλακτο Εξωκκλήσι, στις 7:30 το απόγευμα, πάνω σε μια υπέροχη εξέδρα στον προαύλειο χώρο του Ιερού Παρεκκλησίου, εψάλη ο Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός της Αποτομής της Κεφαλής του Προδρόμου, μιας και το Εξωκκλήσι είναι μικρό σε διαστάσεις και το φετινό καλοκαίρι με τις υψηλές του θερμοκρασίες δεν προσφέρεται για να χρησιμοποιηθεί ο εσωτερικός περιορισμένος χώρος της Εκκλησίας για τη λατρεία του Τριαδικού Θεού και τιμή του Βαπτιστού του Κυρίου μας.

Της Ακολουθίας προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, πλαισιούμενος από ευάριθμο χορεία Κληρικών που σέβονται και τιμούν τον Σεβασμιώτερο των Προφητών και φυσικά από τον Εφημέριο του Ιερού Ναού και συνεργάτη του στα Γραφεία της Ιεράς Μητροπόλεως Παν. Αρχιμ. π. Νικόδημο Κωτινούδη. Τελετάρχης της όλης Ακολουθίας ήταν ο Πρωτοσύγκελλος π. Δωρόθεος Ζέρβας.

Πλήθος Λαού τίμησε Εκείνον που με την παρουσία, τη ζωή του και κυρίως το αίμα του μαρτύρησε και ομολόγησε τον Κύριό μας ως τέλειο Θεό και τέλειο Άνθρωπο, τον Σαρκωμένο Υιό και Λόγο του Θεού, ακόμα και μέσα από τη γαστέρα της μητέρας του Ελισάβετ, σκιρτώντας από αγαλλίαση για το γεγονός πως για πρώτη φορά συναντιόνταν Ιωάννης ο Βαπτιστής και Ιησούς ο Κύριος και Θεός μας κατά την επίσκεψη της Μαριάμ στο σπίτι Ζαχαρίου του Προφήτου στην Ορεινή Ιουδαία...

Επικεφαλής του Λαού οι Βουλευτές κ.κ. Ιωάννης Γιώργος και Απόστολος Πάνας, ο Δήμαρχος Πολυγύρου κ. Γεώργιος Εμμανουήλ, οι Αντιδήμαρχοι κα Νικολέττα

Διαμαντουλάκη και κ. Κατάκαλος Σακκελάρης, ο τ. Υπουργός και Δήμαρχος κ. Χρήστος Πάχτας, η Πρόεδρος Αγίου Προδρόμου κα Φανή Αναγνώστου, ο Πρόεδρος του Παγχαλκιδικού Συλλόγου κ. Ιωάννης Κοτσάνης, ο τ. Αντιδήμαρχος Ζερβοχωριών και νυν Δημοτικός Σύμβουλος κ. Χρήστος Κομπόγιαννος κ.ά.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος επεχείρησε έναν επιτυχημένο συνδυασμό της προσωπικότητας και του κηρύγματος – ομολογίας του Τιμίου Προδρόμου περί του Προσώπου του Κυρίου μας ως Τελείου Θεού και Ανθρώπου, με το μέγα μήνυμα της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου περί της Θεανθρωπότητας του Χριστού μας, η οποία συνεκλήθη το 325 μ.Χ στη Νίκαια της Κωνσταντινουπόλεως από τον Αυτοκράτορα Μέγα Κωνσταντίνο και διεμόρφωσε μοναδικά με την αλήθειά της το Χριστολογικό Δόγμα, κατατροπώνοντας τον αιρετικό Άρειο, πρεσβύτερο της Αλεξανδρείας, ο οποίος μείωνε τον Κύριο σε τέλειο κτίσμα του Θεού Πατρός, αρνούμενος τη Θεανθρωπότητά Του.

Ο ομιλητής παρετήρησε ότι το κήρυγμα του Ιωάννου για το Πρόσωπο του Κυρίου μας συνοψίζεται στον διαπρύσιο λόγο του για τον Σωτήρα του κόσμου: « Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.», δηλαδή, «Ἰδού ο αμνός του Θεού, που προφήτευσε ο Ησαΐας, ο Μεσσίας και Λυτρωτής, ο οποίος θα θυσιασθεί για να σηκώσει επάνω του και εξαλείψει την αμαρτία του κόσμου.» (Ιωάνν. α΄ 29)! Με την ομολογία του αυτή ο Ιωάννης καταθέτει την αποκεκαλυμμένη σ' αυτόν Αλήθεια περί της Θείας και Ανθρώπινης Φύσεως του Χριστού μας, που ως “άγγελος”, δηλαδή ως απεσταλμένος Κυρίου, ήλθε στον κόσμο για να διατρανώσει. Άλλωστε ο Ιωάννης ο Πρόδρομος εξεικονίζεται και ως άγγελος Θεού, φέροντας πτέρυγες επί των ώμων του κατά την Ορθόδοξο Παράδοση.

Αλλά και η Α΄ Οικουμενική Σύνοδος, που φέτος γιορτάζουμε τα 1700 χρόνια από την ημέρα της συγκλήσεώς της, διεκήρυξε -όπως μας διαβεβαιώνει ο Μέγας Αθανάσιος με το περίφημο έργο του, ως και ο Ευσέβιος Καισαρείας, ο Σωζομενός και ο Σωκράτης- με τον όρο **Ομοούσιος**, με τον οποίο χαρακτήρισε Πατέρα και Υιό, πανηγυρικά την ακράδαντη πίστη της Πρώτης Εκκλησίας, ότι ο Υιός και Λόγος του Θεού είχε την ίδια και αυτή φύση με τον Πατέρα, δηλαδή εγεννήθη αχρόνως εκ της ουσίας του Πατρός και έχει ολόκληρη και την ίδια ουσία του Πατέρα.

Και ναι μεν ο όρος ομοούσιος είναι “εξωβιβλικός”, δεν εμπεριέχεται στην Αγία Γραφή δηλαδή, αλλά δεν ήταν άγνωστη στην Εκκλησία η χρήση όρων “εξωβιβλικών” για την έκφραση της Πίστεως και της Θεολογίας Της. Τους όρους αυτούς η Εκκλησία ενέδωσε με δικό της θεολογικό περιεχόμενο και τους προσέδωσε τη δική της έννοια και σημασιολογία. Η Α΄ Οικουμενική Σύνοδος κατεδίκασε οριστικώς τον Άρειο, καθότι και μετά την έκφραση της αλήθειας περί Χριστού από Αυτήν ενέμεινε στις δοξασίες του. Έτσι διατυπώνοντας μέχρι σήμερα

το Σύμβολο της Πίστεως ως έχει, διακηρύσσει την Τριαδικότητα του Θεού, ότι δηλαδή ομολογούμε και προσκυνούμε Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, Τριάδα Ομοούσιο και Αχώριστο.

Παραλλήλως ομολογεί παγκοίμως την προαιώνια ύπαρξη του Υιού και Λόγου του Θεού, σύμφωνα με τη διδασκαλία του Ευαγγελιστού Ιωάννου: «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος.», δηλαδή, «Κατά την αρχή της δημιουργίας υπήρχε ο Υιὸς του Θεου, που γεννήθηκε αχρόνως από τον Πατέρα ως άπειρος και ζωντανός Λόγος.

Και ο Λόγος ως δεύτερο πρόσωπο της Θεότητας υπήρχε αχώριστος ἀπὸ τον Θεὸ Πατέρα και ήταν πάντοτε πλησιέστατα πρὸς Αυτόν. Και ήταν Θεὸς τέλειος ο Λόγος.» (Ιωάνν. α΄ 1). Αυτή η μεγάλη Σύνοδος συνόψισε την πίστη της Εκκλησίας για το μυστήριο της ενανθρωπήσεως του προσώπου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού στα επτά πρώτα άρθρα του Συμβόλου της Πίστεως.

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: *«Τόσο η ομολογία Ιωάννου του Προδρόμου, όσο και η διακήρυξη και τα δόγματα της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, βοούν πως ο Χριστός μας είναι Τέλειος Θεός και Τέλειος Άνθρωπος, ο Υιός και Λόγος του Θεού, το Δεύτερο Πρόσωπο της Αγίας Τριάδος που ενανθρώπησε, που ενδύθηκε, δηλαδή, ασυγχύτως, ατρέπτως και αδιαιρέτως και την ανθρώπινη φύση και πτώχευσε προσωρινά, για να πλουτίσει τον πτωχεύσαντα άνθρωπο που έχασε με την πτώση τον Θεό και τη δόξα του!*

Έχουμε ανάγκη απ΄ αυτήν την διπλή ομολογία σήμερα, όσο τίποτε άλλο ως Εκκλησία, ως Λαός του Θεού, ως Χριστεπώνυμο Πλήρωμα για να ζήσει ο κόσμος, όπως όμως ο Θεός οικονόμησε αυτή τη σωτηρία, στο πρόσωπο και με το πρόσωπο του Χριστού, το Οποίο σήμερα ειδικά επιδεικνύει ο Πρόδρομος!»

